

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 15.07.1976, sp. zn. 3 Tz 29/76, ECLI:CZ:NS:1976:3.TZ.29.1976.1

Číslo: 32/1977

Právní věta: Jestliže důkazy shromážděné a provedené v přípravném řízení poskytují dostatečný podklad pro možnost posouzení skutku uvedeného v žalobním návrhu jako trestného činu, o němž přísluší konat řízení v prvním stupni krajskému soudu (§ 17 odst. 1 tr. ř.), je tento soud příslušný k projednání věci v prvním stupni i tehdy, když v obžalobě je tento skutek právně posouzen jako trestný čin, o němž přísluší konat řízení v prvním stupni okresnímu soudu.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 15.07.1976

Spisová značka: 3 Tz 29/76

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Příslušnost soudu

Předpisy: 141/1961 Sb. § 17 odst. 1 140/1961 Sb. § 132

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 32/1977 sb. rozh.

Jestliže důkazy shromážděné a provedené v přípravném řízení poskytují dostatečný podklad pro možnost posouzení skutku uvedeného v žalobním návrhu jako trestného činu, o němž přísluší konat řízení v prvním stupni krajskému soudu (§ 17 odst. 1 tr. ř.), je tento soud příslušný k projednání věci v prvním stupni i tehdy, když v obžalobě je tento skutek právně posouzen jako trestný čin, o němž přísluší konat řízení v prvním stupni okresnímu soudu.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 15. 7. 1976 sp. zn. [3 Tz 29/76](#).)

Nejvyšší soud ČSR v řízení o stížnosti pro porušení zákona vyslovil, že usnesením krajského soudu v Plzni ze dne 27. 5. 1976 sp. zn. 4 To 180/76, pokud jím bylo ke stížnosti okresního prokurátora zrušeno usnesení okresního soudu v Karlových Varech ze dne 13. 4. 1976 sp. zn. 6 T 35/76 ve výroku o postoupení věci a tomuto soudu uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl, byl porušen zákon v ustanovení § 17 odst. 1 tr. ř. Toto usnesení pak zrušil a stížnost okresního prokurátora proti usnesení okresního soudu v Karlových Varech ze dne 13. 4. 1976 sp. zn. 6 T 35/76 zamítl.

Z odůvodnění:

Okresní prokurátor v Karlových Varech podal dne 10. 2. 1975 proti obviněnému V. V. a spol. u okresního soudu v Karlových Varech obžalobu pro trestné činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví kvalifikované jednak podle § 132 odst. 1 písm. a), c) tr. zák. a jednak podle § 132 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 písm. b), c) tr. zák., dále pro trestné činy poškozování spotřebitele podle § 121 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zák. a pro trestné činy porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 129 odst. 1, odst. 2 tr. zák. Okresní soud v Karlových Varech tuto obžalobu předběžně projednal a usnesením ze dne 26. 2. 1975 sp. zn. 6 T 42/75 podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. postoupil trestní věc proti obviněnému V. V. a spol. krajskému soudu v Plzni jako soudu věcně příslušnému. Toto usnesení okresní soud v podstatě odůvodnil tím, že právní posouzení tr. činnosti obviněného J. N., sestávající ze tří skutků, jako tři samostatné trestné činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví je nesprávné, neboť tyto skutky při správném postupu měly být posouzeny jako jeden pokračující trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví kvalifikovaný vzhledem k tomu, že způsobená škoda činí podle obžaloby 146 240 Kčs, i podle § 132 odst. 4 tr. zák., ohledně něhož pak je podle § 17 odst. 1 tr. ř. dána věcná příslušnost krajského soudu jako soudu prvního stupně. Kromě toho okresní soud vyslovil názor, že obvinění V. V. a V. T. trestný čin kvalifikovaného rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví organizovali, a proto přichází v úvahu posoudit jejich jednání i podle § 132 odst. 3 písm. b) tr. zák., u něhož je rovněž dána věcná příslušnost krajského soudu.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 13. 5. 1975 sp. zn. 1 T 4/75 rozhodl tak, že neuznává svou věcnou příslušnost k projednání obžaloby okresního prokurátora v Karlových Varech a věc postoupil Nejvyššímu soudu ČSR k rozhodnutí sporu o příslušnost podle § 24 tr. ř. Nejvyšší soud ČSR usnesením z 30. 5. 1975 sp. zn. Ntd 76/75 rozhodl tak, že příslušným k projednání a rozhodnutí této trestní věci je krajský soud v Plzni jako soud prvního stupně. Podle odůvodnění tohoto usnesení stačí k tomu, aby byla založena věcná příslušnost krajského soudu jako soudu prvního stupně, že k použití přísnější kvalifikace, která tuto příslušnost zakládá, jsou dány formální podmínky. Tyto podmínky jsou splněny i v této trestní věci, neboť obviněný J. N. podle správných závěrů uvedených v usnesení okresního soudu v Karlových Varech mohl způsobit na majetku v socialistickém vlastnictví škodu ve výši nejméně 146 240 Kčs, tedy škodu velkého rozsahu ve smyslu § 132 odst. 4 tr. zák. Nejvyšší soud ČSR ve svém usnesení dále poukázal na to, že okresní soud v Karlových Varech je věcně nepřislušným i ohledně všech ostatních spoluobviněných, poněvadž jde o případ společného řízení podle § 20 odst. 1 tr. ř.

Krajský soud v Plzni na to usnesením z 9. 7. 1975 sp. zn. 1 T 4/75 vrátil věc podle § 188 odst. 1 písm. f) tr. ř. prokurátorovi k došetření.

Po vrácení věci k došetření obviněný J. N. v doplněném přípravném řízení změnil svou původní výpověď, pokud jde o výši škody způsobené jednotlivými útoky. Podle této změněné výpovědi by celková škoda způsobená rozkrádáním spáchaným obviněným J. N. činila 86 240 Kčs místo původní částky 146 240 korun.

Okresní prokurátor v Karlových Varech pak podal dne 24. 3. 1976 pod sp. zn. 1 Pv 912/74 okresnímu soudu v Karlových Varech novou obžalobu, v níž pokud jde o trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví, jehož se měl dopustit obviněný J. N., vycházel z uvedené změněné výpovědi tohoto obviněného a jeho jednání opět posuzoval jako tři trestné činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví kvalifikované podle § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. b), c) tr. zák., podle § 132 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), c) tr. zák. a podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák.

Okresní soud v Karlových Varech tuto novou obžalobu předběžně projednal a usnesením ze dne 13. 4. 1976 sp. zn. 6 T 35/76 postoupil věc podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. krajskému soudu v Plzni

jako soudu věcně příslušnému.

Proti tomuto usnesení okresního soudu v Karlových Varech podal okresní prokurátor stížnost, o které rozhodl krajský soud v Plzni usnesením z 27. 5. 1976 sp. zn. 4 To 180/76 tak, že podle § 149 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. ř. zrušil usnesení okresního soudu v Karlových Varech ve výroku o postoupení věci a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Podle odůvodnění tohoto usnesení byla v nové obžalobě snížena celková škoda pod hranici škody velkého rozsahu, takže tu nejsou splněny formální podmínky vyšší trestní sazby podle § 132 odst. 4 tr. zák. Kromě toho krajský soud poukázal na některé rozpory v obžalobě, hodnotil výpovědi obviněného J. N. a na základě toho dospěl k závěru, a že část obžaloby týkající se rozkrádání podle uváděného rozsahu trestné činnosti odůvodňuje použitou právní kvalifikaci a tím i věcnou příslušnost okresního soudu v Karlových Varech. Krajský soud se zabýval i hodnocením důkazů ve vztahu ke kvalifikaci trestných činů obviněných V. V. a V. T. a má za to, že u obviněného V. T. by byl pojem značné škody naplněn, avšak součinnost více osob nemá charakter organizovanosti, takže tento obviněný nemůže být zatím posuzován jako organizátor této činnosti.

Ministr spravedlnosti ČSR podal proti posléze uvedenému usnesení krajského soudu v Plzni stížnost pro porušení zákona, v níž vytkl, že krajský soud přehlédl, že v tomto stadiu řízení nelze řešit otázku viny a hodnotit jednotlivé důkazy, ale toliko zkoumat, zda okolnosti nasvědčují, že obžalobou stíhané skutky mohou zakládat trestné činy uvedené v § 17 odst. 1 tr. ř. Ve stížnosti pro porušení zákona se dále poukazuje na to, že rozpory ve výpovědi obviněného J. N. lze vyřešit jen dokazováním v hlavním líčení. Platí to i pro posuzování jednání dalších obviněných jako organizátorů, kde ani krajský soud nevyklučuje možnost kvalifikace podle § 132 odst. 3 písm. b) tr. zák. Z těchto důvodů ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že napadeným usnesením byl ve výroku, jímž bylo zrušeno usnesení okresního soudu v Karlových Varech o postoupení věci a věc vrácena okresnímu soudu k novému jednání a rozhodnutí, porušen zákon v ustanovení § 149 odst. 1 písm. b) a § 17 odst. 1 tr. ř., aby napadené usnesení v uvedeném výroku zrušil a dále postupoval podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Nejvyšší soud ČSR již ve svém usnesení ze dne 27. 8. 1975 sp. zn. 3 To 16/75 poukázal na to, že pokud jde o skutky, uvedené pod bodem IV žalobního návrhu původní obžaloby, týkající se trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví spáchaného podle obžaloby obviněným J. N., není nutné věc došetřovat a že rozpory ve výpovědích obviněných o rozsahu trestné činnosti a výši škody způsobené rozkrádáním bude třeba odstranit dokazováním provedeným v hlavním líčení v souladu se zásadami ústnosti a bezprostřednosti. Znamená to, že otázka výše skutečné škody způsobené obviněnými, jichž se dotýkají dílčí skutky zahrnuté pod bodem IV původního žalobního návrhu, tedy i obviněným J. N., u něhož tato škoda podle výsledků dokazování i obžaloby činila částku 146 240 Kčs, mohla být vyřešena až v hlavním líčení po provedení všech potřebných důkazů a jejich zhodnocení způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 tr. ř. Na tomto závěru, jak na to také správně poukazuje okresní soud ve svém usnesení, se nic nezměnilo ani po provedeném došetření věci a podání nové obžaloby. I nyní bude možné teprve po výslechu obviněných v hlavním líčení vysvětlit a popřípadě odstranit rozpory v jejich výpovědích vztahujících se k rozsahu trestné činnosti.

Totéž se týká i okolnosti, zda obvinění V. V. a V. T. se dopustili trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle vyšší trestní sazby uvedené v § 132 odst. 3 písm. b) tr. zák. V tomto směru krajský soud v napadeném usnesení poukázal na to, že u obviněného V. T. by pojem značné škody byl naplněn, avšak součinnost více osob nemá charakter organizovanosti, takže tento obviněný nemůže být zatím posuzován jako organizátor rozkrádání. Krajský soud tu opět nepřipustným způsobem hodnotil v neveřejném zasedání důkazy, když dospěl k závěru, že součinnost obviněných

nemá charakter organizovanosti a navíc výslovným poukazem na to, že obviněný V. T. nemůže být zatím posuzován jako organizátor trestné činnosti, sám připouští, že u tohoto obviněného může jít o trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví s kvalifikací značné škody, jehož se dopustil jako organizátor, a že proto může u něho přicházet v úvahu posouzení jeho trestné činnosti podle vyšší trestní sazby uvedené v § 132 odst. 3 písm. b) tr. zák. Tím krajský soud připouští možnost, že okresní soud by byl nucen v případě, že by dospěl k názoru, že je tu podezření na tuto kvalifikaci, věc postoupit krajskému soudu v hlavním líčení podle § 222 odst. 1 tr. ř., čímž by ovšem řízení provedené před okresním soudem a jeho výsledky v podstatě přišly nazmar.

Z uvedeného vyplývá, že důkazy shromážděné a provedené v přípravném řízení poskytují dostatečný podklad pro možnost posouzení trestné činnosti obviněného J. N. podle vyšší trestní sazby uvedené v § 132 odst. 4 tr. zák. a u obviněných V. V. a V. T. podle vyšší trestní sazby uvedené v § 132 odst. 3 písm. b) tr. zák. Proto v obou případech je s ohledem na uvedené vyšší trestní sazby dána věcná příslušnost krajského soudu jako soudu prvního stupně. Okresní soud v Karlových Varech proto postupoval v souladu s ustanovením § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř., když po předběžném projednání obžaloby postoupil věc krajskému soudu v Plzni jako soudu věcně příslušnému.